

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W MAJU 2016 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Skutki podatkowe zmiany strony umowy leasingu - korzystna uchwała NSA

Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale 7 sędziów z 23 maja 2016 r. (sygn. II FPS 1/16) określił skutki podatkowe w CIT zmiany jednej ze stron umowy leasingu w stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2012 r.

Spółka prowadząca działalność gospodarczą w zakresie usług leasingu samochodów planowała nabyć pojazdy mechaniczne stanowiące przedmiot umów leasingu. Z nabyciem prawa własności spółka wstąpiłaby na miejsce finansującego. Spółka zwróciła się do organu podatkowego z pytaniem, czy umowy będą nadal uważane za spełniające warunki, o których mowa w ustawie o CIT. Rozpatrujący sprawę NSA uznał, że na jej tle wyłoniło się budzące poważne wątpliwości zagadnienie prawne. Jak zauważył sąd, ustawodawca wypowiedział się wprost o konsekwencjach prawno-podatkowych zmian podmiotowych w zawartych umowach leasingu. 1 stycznia 2013 r. art. 17a pkt 2 ustawy o CIT uzyskał brzmienie, zgodnie z którym podstawowy okres umowy uważa się za zachowany, jeżeli jej inne postanowienia nie uległy zmianie. Kontrowersje dotyczą natomiast kwestii praw i obowiązków podatkowych w przypadku zmiany strony umowy zawartej w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2012 r.

W omawianym wyroku NSA w składzie siedmiu sędziów rozstrzygnął, że w świetle art. 17a pkt 1 i 2 ustawy o CIT w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2013 r., zmiana leasingodawcy poprzez zbycie i nabycie przez inny podmiot przedmiotu trwającej umowy nie uzasadnia przeprowadzania tylko z tego powodu weryfikacji umowy, a zmiana pozostaje bez wpływu na dotychczasową kwalifikację stosunku prawnego i wynikające z niego skutki podatkowe.

EKSPERT

Elżbieta Lis

doradca podatkowy
T: +48 32 731 68 58
E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

W orzecznictwie występowały na tle wskazanej kwestii spornej dwa odmienne stanowiska. Zgodnie z pierwszym z nich zmiana umowy po stronie podmiotowej przed 1 stycznia 2013 r. wymagała na nowo oceny spełnienia warunków przez umowę leasingu. Takie stanowisko zaprezentował przykładowo NSA w wyroku z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt II FSK 2392/13. Przeciwne stanowisko sprowadzające się do uznania, że zmiana jednej ze stron umowy pozostaje bez wpływu na kwalifikację i określenie skutków podatkowych, prezentowane jest m.in. w wyroku NSA z dnia 21 czerwca 2013 r., sygn. akt II FSK 2216/11.

Uchwała NSA jest korzystna dla podatników i może przyczynić się do rozstrzygnięcia wielu sporów dotyczących cesji umów leasingu zawartych przed 1 stycznia 2013 r. W przypadku takich umów możliwa jest zmiana strony bez utracenia przez tę umowę statusu podatkowej umowy leasingu. Wprawdzie uchwała dotyczy zmiany po stronie leasingodawcy, niemniej moim zdaniem może ona być także wykorzystana w sporach dotyczących zmiany po stronie leasingobiorcy, co w praktyce zdarza się najczęściej.

Podatek VAT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 29 kwietnia 2016 r. (sygn. I FSK 2057/14) zadecydował o braku prawa do odliczenia przez spółkę nabywającą udziały podatku VAT związanego z usługami doradczymi dotyczącymi tego zakupu, których koszt poniósł podmiot inny niż zbywca udziałów.

Rozpatrywana sprawa dotyczyła polskiej spółki nabywającej od podmiotu węgierskiego udziały spółki hiszpańskiej. Podatnik zadał pytanie, czy w świetle art. 86 ust. 1 ustawy o VAT będzie mu przysługiwać prawo do odliczenia VAT naliczonego wykazanego na fakturze wystawionej przez podmiot polski z tytułu świadczenia usług doradczych dotyczących zakupu udziałów. NSA rozstrzygający przedmiotową sprawę wskazał, że nie można przyjąć, iż nabycie usług doradczych było wykorzystane do wykonywania czynności opodatkowanych przez spółkę, a tylko w takim przypadku spółce przysługiwałoby prawo do obniżenia kwoty podatku należnego. Jak podkreślił sąd, można mieć do czynienia z nabyciem udziałów związanych z wykonywaniem uprawnień właścicielskich, a także z nabyciem w celu przejęcia prowadzenia działalności gospodarczej. Ze stanu faktycznego nie można było wywodzić, że cel nabycia udziałów przez spółkę był inny niż nabycie uprawnień właścicielskich, więc prawo do odliczenia nie mogło mieć zastosowania.

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z 10 maja 2016 r. (sygn. ILPP4/4512-1-78/16-2/KM) przedstawił przesłanki zastosowania stawki 0% dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

Spółka w przytoczonej sprawie produkuje wyroby z drewna i dokonuje WDT w ramach transakcji łańcuchowych. Organ podatkowy zgodził się ze stanowiskiem, że w przypadku transportu towarów z Polski do innego kraju UE organizowanego przez spółkę i przez nabywcę dostawa powinna być traktowana dla celów polskiego VAT jako wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów. Spełnione zostają bowiem przesłanki występujące w definicji z art. 13 ust. 1 ustawy o VAT oraz w orzecznictwie TSUE odnośnie do organizacji transportu przez pierwszy lub drugi podmiot w łańcuchu, jak i przeniesienia prawa do rozporządzania towarem jak właściciel między drugim i trzecim podmiotem poza terytorium Polski.

Organ zgodził się też, że posiadane przez spółkę dokumenty wskazane w stanie faktycznym, tj. kopia faktury, zbiorcze zestawienie dostaw i dowód dostawy, jednoznacznie potwierdzają, że towary zostały wywiezione z terytorium Polski oraz dostarczone do nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego. Tym samym nie ulega wątpliwości, iż warunek zastosowania 0% stawki VAT z tytułu dokonanych przez spółkę WDT został w analizowanym przypadku spełniony.

Podatek CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 kwietnia 2016 r. (sygn. II FSK 901/14) uznał, że kosztem uzyskania przychodu z tytułu wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, odpisów aktualizujących należności oraz wartości umorzonych wierzytelności jest wartość netto wierzytelności (bez podatku VAT).

Spółka sprzedająca produkty i świadcząca usługi na rzecz kontrahentów zapytała, czy w sytuacji zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, dokonania odpłatnego zbycia wierzytelności, odpisów aktualizacyjnych należności oraz wartości umorzonych wierzytelności, powinna rozpoznać wartość tego kosztu w nominalnej wartości wierzytelności obejmującej kwotę podatku VAT. Rozpoznając sprawę, NSA zadecydował, że na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o CIT zaliczenie do kosztów podatkowych nieściągalnych wierzytelności, uprzednio zarachowanych jako przychody należne, następuje bez uwzględnienia wartości należnego podatku VAT. Podatek VAT nie podlega bowiem zaliczeniu do przychodów należnych, a ustawa o CIT pozwala na zaliczenie do kosztów tylko wierzytelności uprzednio zarachowanych jako przychody należne.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 5 maja 2016 r. (sygn. II FSK 763/14) stwierdził, że pojęcie dochodu strefowego zwolnionego z CIT nie obejmuje świadczeń takich jak odszkodowania otrzymane przez przedsiębiorcę strefowego.

Spółka prowadząca działalność gospodarczą w specjalnej strefie ekonomicznej zawarła z zakładem ubezpieczeń umowę ubezpieczenia i uiszcza składki ubezpieczeniowe. Wskutek powodzi spółka poniosła straty w środkach trwałych i obrotowych, a uszkodzone mienie służyło do celów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na terenie strefy. Spółka otrzymała następnie odszkodowanie w celu pokrycia strat. NSA oddalając skargę spółki przyznał rację organowi podatkowemu i sądowi pierwszej instancji. Jak wskazał sąd, otrzymany przez spółkę przychód w postaci odszkodowania wynika z odrębnej umowy, nie jest więc przychodem z działalności gospodarczej wykonywanej na terenie strefy, a zatem przedmiotowe odszkodowanie w całości stanowi przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem CIT.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 19 maja 2016 r. (sygn. II FSK 1223/14) określił skutki podatkowe zmiany statusu wierzyciela z udziałowca spółki na inny podmiot przed realizacją umowy pożyczki.

Spółka finansowała w przeszłości swoją działalność z pożyczek udzielanych przez ówczesnego udziałowca. Bezpośrednio po nabyciu udziałów spółki przez podmiot trzeci spółka dokonała spłaty pożyczek i naliczonych odsetek. Podatnik zwrócił się do organu podatkowego z pytaniem, czy odsetki od otrzymanych pożyczek stanowią koszt uzyskania przychodów w sytuacji, gdy na moment spłaty pożyczkodawca nie był już udziałowcem spółki ze względu na zbycie udziałów. Rozpatrując sprawę NSA stwierdził, że odsetki od pożyczki udzielonej kwalifikowanemu pożyczkodawcy nie są kosztami podatkowymi w części, w jakiej pożyczka w dniu zapłaty odsetek przekracza trzykrotność wartości kapitału zakładowego spółki. Sąd zwrócił uwagę, że dla oceny wystąpienia przesłanek niedostatecznej kapitalizacji w rozumieniu art. 16 ust. 1 pkt 60 ustawy o CIT istotny jest status pożyczkodawcy w dniu zawarcia umowy pożyczki. Jak dodał sąd, późniejsza zmiana tego statusu, wynikająca ze zbycia wierzytelności lub udziałów w spółce, może mieć znaczenie dla określenia zakresu wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów odsetek od tej pożyczki. Tym samym zmiana statusu wierzyciela z udziałowca spółki na podmiot nie będący udziałowcem przed realizacją umowy pożyczki nie ma wpływu na ustalenie znamion pożyczki jako udzielonej w warunkach niedostatecznej kapitalizacji.

Podatki i opłaty lokalne

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 11 maja 2016 r. (sygn. II FSK 1581/15) przedstawił zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości parkingu stanowiącego część kondygnacji galerii handlowej.

W wyniku postępowania podatkowego ustalono, że spółka niewłaściwie zadeklarowała posiadane nieruchomości. Prezydent miasta określił w decyzji podatek uznając, że garaż w galerii handlowej podlega opodatkowaniu jak budynek. SKO utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję i sprawa trafiła do sądów, które nie zgodziły się ze stanowiskiem spółki. Jak stwierdził NSA, zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budynkiem jest trwale związany z gruntem obiekt budowlany wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach. Sąd odwołał się do prawa budowlanego i stwierdził, że parking posiada cechy kondygnacji naziemnej budynku centrum handlowego. Jak zauważył sąd, o kwalifikacji określonego obiektu budowlanego do kategorii budynków decyduje łączne spełnienie następujących warunków: trwałe związanie z gruntem, wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, istnienie fundamentów i dachu. Okoliczność, że część kondygnacji nie posiada zamykanych bram, lecz dwa otwarte wjazdy, nie powoduje, że cały obiekt traci przymiot wyodrębnienia z przestrzeni za pomocą

prześród budowlanych. Zgodnie z powyższym garaż w galerii handlowej jest zatem opodatkowany podatkiem od nieruchomości w ramach budynku.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50

40-121 Katowice

www.ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 68 58

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

*Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.
© 2016 Wszystkie prawa zastrzeżone*